

Nare. Der er — saavidt jeg har bragt i Grøfaring — ved Toldgrændsen 20 Assistentter. Blant disse 20 er der 10, der have været længere Tid ansatte i Slesvig. Disse 10 staa selvselgtil, sffjendt de have en længere Tjenestetid i Slesvig, ansatte som konstituerede, og kunne saaledes heller ikke komme ind under Lønningsloven af 2den Juni 1870 § 2, der omtaler, at disse slesvigiske Betjente, forsaavidt de rykke op paa de Pladser, hvor andre Toldassistenter faae Lønningstillæg, skulle have et personligt Tillæg af samme Størrelse. Disse Tillæg gaa — som foran berørt, og som det ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Zauber) — aldeles tabt for dem paa Grund af den manglende faste Ansættelse. Jeg skal slutte med paa det Allerindstændigste at anmode den høitærede Minister om at tænke paa Toldassistentterne ved Grændsetoldvæsenet.

Sjörning: Det er ikke behageligt at skulle optræde imod et Lovforslag af denne Natur, men jeg kan dog ikke tilbageholde, at jeg har nogen Betænkelighed ved Lovforslaget. Jeg har for det Første den Indvending imod det, at det er fremkommet, ikke fra vedkommende ansvarlige Minister, men fra enkelte Medlemmer her i Thinget. Jeg hører just ikke til dem, der ubetinget holde paa, at ethvert Forslag om Pengebewilling nødvendigvis skal komme fra Regjeringen, og jeg glæder mig undertiden over, at en saadan Sætning dog endnu ikke er bleven grundlovmæssig hos os — som enkelte Medlemmer ville gjøre den til. Men der er en Art af Bewillinger, med Hensyn til hvilke jeg tror at maatte anbefale den største Varsomhed og Tilbageholdenhed for det private Initiativ, og det er saadanne, som angaa Lønninger og Lønningsforhøielser. Det er jo den vedkommende Minister, som er ansvarlig for den Administrationsgren, han er i Spidsen for, og med Hensyn til Forslag af den Natur, er det jo Regjeringens Sag at frestaa dem og Repræsentationens Sag at overveje, om de ere begrundede og i fornødent Fald at gaa ind derpaa, men det er vanstelligt for Medlemmer, som staa udenfor Administrationen, paa egen Haand at ville stille

Forslag om Lønninger og Lønningsforhøielser, og derved paa en mindre heldig Maade gribe ind i Forholdet mellem Ministeren og hans underordnede Embedsmænd. Disse underordnede Embedsmænd kunne da let komme til paa en mindre heldig Maade at se op til Administrationens Chef, idet de maa kunne gjøre gjældende mod ham, at han ikke selv vil sørge for bedre Raar for dem, men at de maa gaa til indflydelsesrige Medlemmer i Folkethinget for at opnaa dette. Jeg tror ogsaa, det er erkjendt her i Thinget, at man skal være meget varsom med at fremkomme med Forslag af den Natur, og jeg mindes ikke, at noget privat Forslag af saadant Indhold er fremkommet her i Thinget tidligere. En anden Indvending, jeg har mod Forslaget, er den, at det gaar ud paa at gjøre Forandring i en Lønningslov, som ikke endnu er 2 Aar gammel. Det var jo Meningen, at vi skulde have Fred for Lønningslove i 10 Aar; det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) vilde ikke have, at denne Fred skulde være længere end 5 Aar (S. A. Hansen: Maa jeg bede om Ordet!), men vi vare saa heldige at overvinde det ærede Medlem — sffjendt han kjæmpede saa drabeligt — og sætte igjennem, at Freden skulde være i 10 Aar. Det er en stor Skuffelse, at man nu allerede bringer disse Spørgsmaal frem, inden der endnu er gaaet 2 Aar. Det ærede Medlem tror maasse, at det er et ganske enkelt Punkt, han har pillet ud af Lønningsloven, og at det er noget ganske Andet end at gjenoptage alle disse kjedelige Spørgsmaal, som for et Par Aar siden plagede os, men deri tager det ærede Medlem fejl. Dette Spørgsmaal vil ikke komme frem, uden at mange flere komme frem. Det ærede Medlem vil tage sig af Toldassistentterne i Kjøbenhavn og nogle saa udenfor Kjøbenhavn, men der er ikke saa ganske saa Byer, som ville melde sig med Fordringer paa en lige Ret som den, Kjøbenhavn skal nyde. Vi have hørt Horsens, og Aarhus og Randers melde sig vist ogsaa; ligeledes have vi allerede hørt Grændsetoldvæsenet melde sig. Men vi komme let endog saa udenfor Toldvæsenet. Jeg veed ikke, hvorledes man skal undgaa, naar man